

та по-късно Скалигерова хронология упорито се опитва да ги раздели с времева пропаст от хиляда и петстотин–две хиляди години.

2. КОГА Е НАПИСАНО СТАРОЗАВЕТНОТО БИБЛЕЙСКО ПРОРОЧЕСТВО „ЗАХАРИЯ“

Скалигеровата хронология ни уверява, че пророчеството „Захария“ е написано между 520 и 518 г. пр.н.е. Тоест уж 70 години след „Иезекиил“. Н. А. Морозов предлага да превеждаме думата „Захария“ като „Помни Гръмовержеца“ [544], т. 1, с. 252. Тази книга, както и пророчеството „Ще надделе Бог“, в смисъл „Иезекиил“, разказва за едно и също: някакъв бъдещ Бог не е забравил обещанието си да дойде при очакващите Го. Само е отложил идването Си, за да накаже хората без вяра.

Преводачите на Библията произнасят ИЕҮЕ като Йехова и в руските преводи то е с формата Господ. Но ИЕҮЕ е смятано и за бъдеще време на глагола „да бъда“, ще рече – Бог, който ще бъде, ще дойде. На латински думата се превръща в Йевис (Jovis), тоест Ю-Питер, съкратено от Йевис-Патер или Йевис-Отец. При гърците това име се превръща в Зевс. Историкът Евнапий, живял уж през 347–414 г. от н.е., направо пише: „Италианците наричат Зевс Йовий“ [132], с. 86.

Н. А. Морозов предлага да превеждаме името ИЕҮЕ, Йехова, като Гръмовержец. Такъв е утвърденият синоним на Ю-Питер. Трябва да помним, че вървящият не е имал правото да произнася на глас пълното име на Бог и всеки път е трябало да го нарича Адонай, тоест Господар. Вероятно поради тази причина е възникнало и горното съкращение – вместо пълното име ИЕҮЕ са почнали да пишат само ИЕ или ИЯ, или просто И, тоест Ю. Така са се появили имена като Ю-Питер, в смисъл, Бог-Отец.

В този си вид е думата и в библейското заглавие на книгата „Захария“. Тук ЗАХАР-ИЯ е вместо пълното ЗАХАР-ИЕҮЕ, тоест „Помни Гръмовержеца“.

Всичко това, съчетано с астрологическия нюанс в някои текстове за Йехова [544], ни кара да мислим, че Гръмовержецът, очакван тъй упорито от всички пророци на Стария завет, не е някакъв древен, до-християнски бог, а същият Бог, който в първа глава на Апокалипсис казва на Йоан: „Аз съм Алфа и Омега, начало и край, който е, който е бил и който ще“ (Ап. 1:8). Тоест ИСУС ХРИСТОС. Апокалипсис известява за ВТОРОТО МУ идване и за Страшния съд. Старозаветните пророци от XIV–XVI в. от н.е. го очакват.